

Гръдната костъ на кокошката, на гължба, има единъ израстъкъ като гребенъ, издаденъ напредъ. Всички птици, които летятъ, иматъ таквъ *гребенъ*. За него се залавятъ силнитъ голъми мускули (бѣлото месо), които движатъ крилетъ. Щраусътъ нѣма гребенъ; у него тѣзи мускули не сж развити, затова и не може да лети.

Главата му е на дълга и гъвкава шия, та може да стига до земята и да взема храната си. Благодарение

Краката на щрауса сж дълги, голи — нагодени чудесно за живота въ пустинята.

ние на дългитъ си крака и шия, щраусътъ може да оглежда съ силнитъ си очи надлъжъ и наширъ голъми пространства и отдалече, може да съзрѣ храната си, да съгледа неприятеля си. Той е много предпазливъ. Чува чудесно. Дългокракъ, съ дълга шия, предпазливъ и бодъръ, щраусътъ като че ли е създаденъ да бжде пазачъ, и умнитъ животни, зебритъ, сж досѣтили това и сж го направили свой пазачъ.

Тѣ мирно и спокойно пасятъ заедно и, заедно се преселватъ отъ едно мѣсто на друго. Зебритъ се чувствуватъ добре въ такава дружина, пасятъ спокойно, защото знаятъ, че при най-малка опасностъ щрауситъ първи ще усѣтятъ най-слабия шумъ, първи ще видятъ врага и ще хукнатъ да бѣгатъ, а следъ тѣхъ ще поематъ и зебритъ.